

МОТИВИ

по н.о.х.д. №531/2023 г. по описа на ВрРС, 1-ви нак. състав

-

Врачанска районна прокуратура (ВрРП) е повдигнала обвинение срещу Б. Д. М., гр. София, за това, че за времето от месец февруари 2022 г. до месец април 2023 г. включително, в гр. Враца, след като е осъден с Решение №260150 от 26.10.2020 г. по гр. д. №1638/2020 г. по описа на ВРС, влязло в сила на 24.11.2020 г, да издържа свои низходящ - **** Б.ов М., роден на **** г., като заплаща чрез неговата майка и законен представител М. В. Х. от гр. Враца, месечна издръжка в размер на 152.50 лв., съзнателно не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 15 месечни вноски, всяка в размер на 152.50 лв., или общо сумата от 2 287.50 лв., като деянието е извършено повторно - след като е осъждан с влязла в сила присъда №7/22.02.2022 г. по НОХД №1185/2021 г. по описа на ВРС за престъпление по чл.183, ал.1 НК - престъпление по чл.183, ал.4, вр. ал.1 НК.

В хода на производството, преди даване ход на съдебното следствие, подсъдимият и защитникът му изразиха желание производството по делото да протече по реда на глава 27 НПК, чл.371, т.2 НПК, като подсъдимият заяви, че признава фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и е съгласен да не се събират доказателства за тези факти. Съдът констатира, че самопризнанието на подсъдимото лице се подкрепя от събраните на ДП доказателства и с протоколоно определение постанови производството да протече по реда на чл.371, т.2 НПК като обяви, че при постановяване на присъдата си ще се ползва от събраните на ДП доказателства и няма да събира нови доказателства относно признатите от подсъдимото лице обстоятелства.

В хода на съдебните прений представителят на ВрРП поддържа внесеното обвинение. Лансира тезата, че от събраната по делото доказателствена съвкупност по безспорен и категоричен начин се установява виновната деятелност на подсъдимото лице. При това прави искане съдът да признае М. за виновен и да му определи наказание лишаване от свобода, изтърпяването на което да се отложи на основание чл.66, ал.1 НК.

Защитникът на подсъдимия – адв. И. – ВрАК, не оспорва обвинението и концентрира исканията си върху вида и размера на наказанието, като предлага на съда да определи наказание Лишаване от свобода за срок от 3 месеца с три години изпитателен срок.

Подсъдимият се придържа към тезата на защитника си, без да я доразвива и в последната си дума моли за условно наказание.

Като взе предвид събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно вътрешното си убеждение, СЪДЪТ НАМИРА за установено следното

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Подсъдимият Б. Д. М. е роден на **** г., българин, средно образование, разведен, работи като строителен работник, с ЕГН:*****, с адрес: гр. София, кв. "****", бул. "****", бл.****.

Св.М. Х. и подсъдимият Б. М. имали сключен граждански брак, от който имат родено едно дете - ****, роден на **** г. С Решение на ВРС, постановено по гр.д. №1638/2020 г., бракът между двамата бил прекратен, като упражняването на родителските права било предоставено на майката, а подсъдимият М. бил осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 152.50 лв. Решението за прекратяване на брака влязло в сила на 24.11.2020 г. От месец ноември 2021 г. до месец март 2022 г. М. платил само три месечни вноски. За неплащане на издръжка, по предходна жалба на св. М. Х., М. е осъден с влязла в сила присъда №7/22.02.2022 г. по НОХД №1185 /2021 г. по описа на ВРС за престъпление по чл.183, ал.1 НК. Присъдата е влязла в сила на 10.03.2022 г. Въпреки това за времето от месец февруари 2022 г. до месец април 2023 г. включително, подсъдимият съзнателно не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 15 месечни вноски, всяка в размер на 152.50 лв. или общо сумата от 2 287.50 лв.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Изложената и приета от съда фактическа обстановка се установи от събраните по делото доказателства. Съдът взе предвид показанията на св. М. Х., писмо до РП Враца, писмо до Община Враца, справка ДСИ при РС Враца, удостоверение за раждане, решение на ВрРС по гр.д. 1638/2020 г., справка „Изипей“ АД, присъда №7/22.02.2022 г. по НОХД №1185 /2021 г. по описа на ВрРС, характеристика, справка съдимост и др. приобщени по делото реда на НПК писмени доказателства.

Горепосочените доказателства са безпротиворечиви и категорични по отношение на съществените обстоятелства от предмета на доказване, значими за правилното решаване на делото, поради което съдът ги кредитира изцяло. От представените по делото удостоверение за раждане и Решение, постановено по гр. дело №1638/2020 г., които съдът кредитира, безспорно се установява, че подсъдимият е баща на малолетния **** и че същият е осъден да заплаща месечна издръжка в размер на 152.50 лв. От показанията на св. М. Х., на които съдът дава вяра, се установява и това, че подсъдимият не е заплатил издръжката за периода от м. Февруари 2022 г. до м. Април 2023 г.

От постановената Присъда №7/22.02.2022 г. по НОХД №1185 /2021 г. на ВРС, която съдът кредитира, се установява, че подсъдимият не е изпълнил горното задължение след като е бил осъден вече за престъпление по чл.183, ал.1 НК, а именно за незаплащане на дължимата на малолетния си син издръжка.

Съдът кредитира и останалите приложени по делото писмени доказателства, като намира, че същите са непротиворечиви по отношение на подлежащите на доказване факти.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

С оглед изложеното и при така установената по делото фактическа обстановка, съдът намира, че подсъдимият М. е осъществил състава на престъплението по чл.183, ал.4, вр. ал.1 НК както от обективна, така и субективна страна.

От обективна страна, доказателствено обезпечената фактология сочи, че за времето от месец февруари 2022 г. до месец април 2023 г. включително, в гр. Враца, след като е осъден с Решение №260150 от 26.10.2020 г. по гр. д. №1638/2020 г. по описа на ВРС, влязло в сила на 24.11.2020 г., да издържа свои низходящ - **** Б.ов М., роден на **** г., като заплаща чрез неговата майка и законен представител М. В. Х. от гр. Враца месечна издръжка в размер на 152.50 лв., М. съзнателно не е изпълнил задължението си в размер на повече от две месечни вноски, а именно 15 месечни вноски, всяка в размер на 152.50 лв., или общо сумата от 2 287.50 лв., като деянието е извършено повторно, след като е осъждан с влязла в сила присъда №7/22.02.2022 г. по НОХД №1185/2021 г. по описа на ВРС за престъпление по чл.183, ал.1 НК - престъпление по чл.183, ал.4, вр. ал.1 НК.

От субективна страна подсъдимият М. е осъществил престъплението при форма на вина умисъл. Същият е съзнавал противообществения характер на деянието си (че като не плаща на малолетния си син присъдената издръжка, за което е правно задължен, засяга обществените отношения, свързани с родството), предвиждал е настъпването на обществено опасните последици (не доставя необходимите средства за съществуването на малолетното си дете) и е желал настъпването им.

При изложените съображения съдът призна подсъдимия М. за виновен в извършването на престъпление по чл.183, ал.4, вр. ал.1 НК.

ПО НАКАЗАНИЕТО:

За престъплението по чл.183, ал.4 НК законодателят е предвидил налагането на наказание "Лишаване от свобода" до 2 година или "Пробация" и „Обществено порицание“.

При определяне вида и размера на наказанието на подсъдимия М. настоящата инстанция съобрази степента на обществена опасност на деянието и тази на дееца. При преценка на обществената опасност на дееца съдът отчете като отегчаващо отговорността обстоятелство това, че периодът на неплащане на дължимата издръжка е значителен. Като смекчаващо отговорността обстоятелство съдът прецени съдебното минало на подсъдимия, което се характеризира с липсата на осъждания, попадащи извън квалификацията на обвинението /осъждането по чл.183, ал.1 НК е включено в квалификацията на разглежданото престъпление/. Съобрази и процесуалното поведение на подсъдимото лице, което също счете, че е смекчаващо отговорността обстоятелство.

Предвид изложеното, отчитайки конкретната обществена опасност на

деянието и установените по делото смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства, през призмата на чл.57, ал.1 НК съдът прие, че най-справедливо и способстващо за постигането на целите на кумулативно предвидените в закона генерална и лична превенция, е определянето на наказание Лишаване от свобода.

Държейки сметка на принципа за съответност на наказанието с извършеното и предвид ясно изразена в чл.35 и в чл.36 и чл.54 НК воля на законодателя, съдът счита, че наказанието Лишаване от свобода следва да е за срок от 4 и $\frac{1}{2}$ месеца, което съобразно чл.58а, ал.1 НК бе намалено с $\frac{1}{3}$, а именно на Лишаване от свобода за срок от 3 месеца. Изтърпяването на така определеното наказание съдът постанови да се отложи на основание чл.66, ал.1 НК за срок от три години.

Съдът отчете и наложи и кумулативно предвиденото наказание Обществено порицание, като счита за най-удачно с оглед личната и генерална превенция то да бъде изпълнено чрез публикация на присъдата в електронна медия.

По делото няма данни да са извършени разноси, при което съдът не присъди такива.

Така мотивиран съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: